

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Nordiske Smaadigte

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 9. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1838_601-txt-shoot-idm1443.pdf (tilgået 13. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Paa samme Tid regjerede der En af den ny *Odins* Følgesvende, som hed *Yngve*, i *Upsal*, og han havde en Daatter ved Navn *Ingeborg*, af hvis Deilighed der gik Ord i hele *Nørreleden*. Hendes Roes var da ogsaa kommet Bærsærkerne paa *Bolm* for Øre, og da de engang holdt *Juul* og tømde *Brage-Bægeret* paa deres Viis, da gjorde *Hjørvard* det Løfte, at han vilde aldrig gifte sig, uden han kunde faae Prindsesse *Ingeborg* i *Upsal*, men kæmpe for hende paa Liv og Død. Det varede nu heller ikke længe, før der i *Upsal* kom selvbudne Gjæster til Kongens Gaard, saa en Dag Kong *Yngve* sad til Høibords med alle sine Drabanter, traadte plusselig de tolv Brødre fra *Bolm* ind i Stuen, beilede 10studs og forlangde Beskeed lige paa Timen. Det smagde nu Kong *Yngve* paa og vidste ikke selv, hvad han skulde sige til de forvovne Kroppe, som det vel var en Skam at fire for, men ogsaa en farlig Sag at kives med, og hvad han ikke var raadvild, det blev han, da En af hans ypperste Kæmper, *Hjalmar Hugprud*, reiste sig, regnede sine Fortjenester op og beilede til *Ingeborg*, med den Anmærkning, at det var dog langt rimeligere at han fik hende, end En af de arge Bærsærker, som gjorde kun Ondt hvor de kom, i *Yngves* Land saavel som andensteds. Kongen vidste da ikke bedre end at svare, at da begge Beilerne vare gjæve og høibaarne Herrer, vilde han Ingen af dem nægte sin Daatter, men lade hende selv vælge imellem dem. Da nu *Ingeborg* kom og skulde skille Trætten ad, gjorde hun kort Beskeed og sagde, det var ligefrem, at naar hendes Fader vilde have hende gift, hun da valgde den Mand, hun kjendte for Ædling, og ikke ham, hun kun kjendte af Rygte og det ikke endda af det Bedste; men saasnart *Hjørvard* hørte det, udæskede han *Hjalmar* til Tvekamp paa *Sams* og erklærede ham for hver Mands Nidding, hvis han ægtede Prindsessen, før Dysten var over! *Hjalmar* tog ogsaa strax imod Udfordringen og mødte til bestemte Tid paa *Sams*, som er en af de *Danske* Øer, fra Hedenold berømt af sære Sammenstød, thi ved *Ægers Gjæstebud* lader *Loke Odin* høre, at de i deres unge Dage var stødt sammen paa *Sams*, hvor de blev Patte-Brødre under eet Koe-Yver, og lovede da, at aldrig skulde den Ene af dem drikke tilpæls nogensteds, hvor den Anden stod med tør Mund. Her løb nu *Hjalmar* og hans tro Staldbroder *Odd* hin Vidfarne, eller *Orvar-Odd*, ind i *Yndevaag* med to 11Snekker, og gik strax iland for at udspeide Leiligheden, men imidlertid var Tylvten lagt ind i *Mindevaag* paa den anden Side af Øen, og da de mærkede, at Bærsærke-Gangen kom over dem, var de sprunget iland for at kjøle deres Hidsighed paa *Samsøes* Bøge, for det var engang hendtes dem, at de i Raseri havde nedsablet hele deres eget Mandskab. Hvor mange uskyldige Træer der ved denne Leilighed maatte undgjælde, veed Ingen, men da Bærsærkerne kom igjennem Skoven og fik Øie paa de to Snekker i *Yndevaag*, da huiede de i vilden Skye, beed i Skjoldene, fløi ombord og huggede ned for Fode, saa der blev ikke et levende Øie. Da green *Hjørvard* og sagde: nu kan jeg mærke, vor Fader gaaer i Barndom, for han vilde bilde os ind, at *Hjalmar* og *Orvar-Odd* var Kæmper af første Skuffe, og dog faldt de Alle her som Folk er flest. Hm, sagde *Angantyr*, Man skal i det Mindste aldrig græde over at man maa lede om sin Lige, og kanskee er *Hjalmars* og *Orvar-Odds* Øine ikke heller lukte endnu. Det sidste var et sandt Ord, og nu mødte Fostbrøderne Tylvten i det heldige Øieblik, strax efter Bærsærke-Gangen, da de var matte, men det vidste de endnu ikke dengang, derfor siger *Orvar-Odd* om sig selv: